

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **P. M.**
zastoupen Mgr. Alicí Jeziorskou, advokátkou
sídlem Svornosti 86/2, 736 01 Havířov

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 10. 2023, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23. 10. 2023, **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanovené zástupkyně žalobce Mgr. Alice Jeziorské, advokátky, se určuje částkou ve výši 11 570 Kč, a bude jí vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 28. 6. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná zamítla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava (dále jen „OSSZ“) ze dne 22. 6. 2023 byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal námitky, které žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 23. 10. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
2. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím a navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Žalobce v žalobě namítal, že v poklesu jeho pracovní schopnosti nebylo ze strany žalované zohledněno závažné narušení výkonu práce. K tomu uvedl, že jeho život je onemocněním ovlivněn podstatným způsobem. Vytkl žalované, že se dostatečně nezabývala lékařskými zprávami MUDr. J. F.
5. Dále žalobce uvedl, že z jeho lékařské dokumentace vyplývá, že trpí zvláště těžkým postižením a těžkou reziduální symptomatikou, což vede k závažnému narušení výkonu téměř všech denních aktivit. To odpovídá až 80 % poklesu jeho pracovní činnosti. K tomuto nejzávažnějšímu onemocnění jsou přidružené i další zdravotní potíže a onemocnění, které neschopnost jakkoli pracovat ještě zesilují. Dodal, že již v minulosti dosahoval invalidity III. stupně.
6. V doplnění žaloby ze dne 10. 7. 2024 ustanovená zástupkyně žalobce uvedla, že dle žalobce z lékařské dokumentace, kterou měl žalovaný k dispozici, vyplývá, že se v první řadě u něj jedná o zvláště těžké postižení s častými atakami nemoci a těžkou reziduální symptomatikou, trvalou psychotickou symptomatikou těžkého stupně. Tato zdravotní postižení vedou k závažnému narušení výkonu téměř všech denních aktivit, což odpovídá až 80 % poklesu jeho pracovní schopnosti. Žalobce poukázal na opakované psychiatrické hospitalizace, uvedl, že trpí zvláště těžkými dekompenzacemi zdravotního stavu. Lékař žalované připustil přetrvávající závažnou reziduální symptomatiku, u žalobce se nedaří dlouhodobě udržet kvalitní remise, opakují se dekompenzace, halucinace, včetně sluchových apod. Žalobce neví, jaké povolání by mohl s ohledem na svůj zdravotní stav vykonávat a kdo by jej za této situace zaměstnal. Žalobce poukázal na to, že k jeho nejzávažnějšímu onemocnění jsou přidružené i další zdravotní potíže a onemocnění, které jeho neschopnost jakkoli pracovat ještě zesilují. Tato další postižení žalobce měla žalovaná v napadeném rozhodnutí zohlednit a zvýšit horní hranici poklesu jeho pracovní schopnosti až o 10 %. Žalobce odkázal na lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. J. F., ze kterých vyplývá kromě schizoaфекtivní poruchy, smíšený typ s depresivními dekompenzacemi a s psychotickými příznaky, také to, že trpí

onemocněním diabetes II. typu, prasklým deltovým vazem, fixací 2 šrouby, hypertenzí, byl mu operován žlučník, kýla, slepé střevo, trpí oční vadou, hnisavými kožními infekty, které jsou opakované a hyperurikemií, tedy vysokou kyselinou močovou, která se projevuje velkou bolestivostí kloubů rukou i nohou, dále algickým syndromem páteře s křečemi (degenerativní změny páteře), nálezem na játrech a nálezem cysty na ledvině. K uvedenému žalovaná v napadeném rozhodnutí nijak nepřihlédla.

7. V druhém doplnění žaloby ze dne 18. 9. 2024 žalobce odkázal na s ním vedené detenční řízení, v jehož rámci proběhlo řízení o vyslovení souhlasu s převzetím. Okresní soud v Ostravě rozhodnutím ze dne 5. 9. 2024 pod č. j. 0 L 2765/2024-7, určil, že k převzetí umístěného – žalobce do zdravotního ústavu, tj. FN Ostrava, došlo ze zákonných důvodů a tyto důvody trvají, neboť žalobce byl nedobrovolně hospitalizován po sebevražedném pokusu a hrozbu opětovného sebepoškození nelze odvrátit jinak než hospitalizací. Z propouštěcí zprávy Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 12.9.2024 pak vyplývá mimo jiné i to, že ve vztahu k žalobci je i nutnost jeho trvalého dozoru a další navazující léčby po propuštění. I tyto skutečnosti podporují tvrzení žalobce, že se u něj jedná o zvlášť těžké postižení s trvalou těžkou symptomatikou s poklesem pracovní schopnosti více než 70 %, kdy žalobce je fakticky pracovně nezařaditelný. Není schopen vykonávat vůbec žádné povolání.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

9. Žalovaná se ve vyjádření přímo nevyjádřila k obsahu žaloby ani k jednotlivým námitkám uvedeným v žalobě. Místo toho se zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobce. Uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 13. 10. 2023. Posudek považovala za úplný, celistvý a přesvědčivý. Ve věci navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

10. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
11. Z předložených spisů krajský soud zjistil, že žalobce má přiznanou invaliditu druhého stupně s datem vzniku 19. 1. 2021. Do tohoto data měl od 4. 2. 2010 přiznanou invaliditu třetího stupně.
12. Dne 18. 5. 2023 žalobce požádal o změnu výše invalidního důchodu.
13. Lékař OSSZ Ostrava posoudil zdravotní stav žalobce a dne 22. 6. 2023 vydal posudek se závěrem, že se u žalobce jedná o invaliditu druhého stupně. Pokles pracovní schopnosti hodnotil dle kapitoly V., položky 3d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), ve výši 60 %.

14. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku OSSZ prvostupňovým rozhodnutím žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu dne 28. 6. 2023 zamítla. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce námitkami.
15. Pro účely námitkového řízení Česká správa sociálního zabezpečení nechala vypracovat posudek o invaliditě ze dne 13. 10. 2023 se závěrem, že se u žalobce jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopností o 60 %.
16. Na základě posudku o invaliditě ze dne 13. 10. 2023 vydala žalovaná dne 23. 10. 2023 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobce brojí žalobou.
17. Krajský soud nechal pro účely soudního řízení vypracovat **posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí**, pracoviště v Ostravě (dále jen „PK MPSV“). Posudková komise nejprve zasedla dne 17. 4. 2024 ve složení předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti psychiatrie a tajemnice. Žalobce při tomto jednání byl přítomen a byl vyšetřen přísedícím psychiatrem. PK MPSV jednání odročila, jelikož dle doložené psychiatrické dokumentace byla zpochybněna diagnóza a bylo nutné vyžádat psychologické vyšetření pro přesné stanovení diagnózy, vyšetření osobnosti, psychopatologie, stanovení kognitivního deficitu. Posudková komise opětovně zasedala dne 29. 11. 2024 ve složení předsedkyně komise, další lékařky s odborností v oblasti psychiatrie a tajemnice.
18. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci OSSZ a ČSSZ, zdravotní dokumentaci, lékařské nálezy předložené žalobcem a psychologické vyšetření z Městské nemocnice Ostrava. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Popsala žalobní námitky žalobce, pracovní anamnézu žalobce. Žalobce při jednání dne 29. 11. 2024 posudkové komise nebyl přítomen. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobce. PK MPSV podrobně analyzovala a popsala závěry z propouštěcí zprávy z psychiatrického oddělení ze dne 12. 5. 2023, lékařských nálezů z psychiatrie z 23. 8. 2023 a 5. 3. 2024. Zohlednila další podstatné lékařské nálezy žalobce ze dnů 15. 8. 2024, 23. 8. 2024 a 16. 9. 2024. Žalobce byl taktéž dne 17. 4. 2024 v komisi vyšetřen přísedícím psychiatrem. Na straně 7-8 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.
19. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 23. 10. 2023, je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. PK MPSV stanovila míru poklesu pracovních schopností 70 %. Rozhodující příčinou je schizoafektivní porucha, spíše depresivní typ, zvláště těžké postižení s častými atakami, s funkčně těžkou reziduální symptomatikou nebo reziduální symptomatikou těžkého stupně s narušením výkonu téměř všech denních aktivit. Psychologické vyšetření konstatovalo výrazný defekt osobnosti po prodělaných psychotických epizodách a škodlivém abusu návykových látek, došlo k těžké změně osobnosti smíšeného charakteru, kombinovanému postpsychotickému a na protrahovaném abusu založenému kognitivnímu deficitu. U žalobce lze shledat výrazný pokles (ve srovnání s odhadovaným premorbidním výkonem) globálního intelektového výkonu až do výrazného podprůměru.
20. I přes opakované pokusy o pracovní zařazení žalobce po několika měsících selhává. V případě volby poruchy osobnosti jako rozhodující příčiny by se jednalo o těžké postižení

uvedené v kapitole V, položce 7c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kam patří stavy, které se psychopatologickými projevy blíží jiným závažným duševním poruchám, a to simplexní schizofrenii, schizotypní poruše, pro které je stanovena procentní míra poklesu pracovní schopnosti také 70 %, nedošlo by tedy ke změně posudkového závěru.

21. Posudková komise s ohledem na celkový funkční zdravotní stav žalobce hodnotila odlišně od lékaře OSSZ i lékaře LPS ČSSZ. PK MPSV uzavřela, že zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal třetímu stupni invalidity.

V. Jednání soudu

22. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 30. 1. 2025 za přítomnosti zástupkyně žalobce a zástupkyně žalované, žalobce byl řádně omluven. Zástupkyně žalobce odkázala na žalobu a její dvě doplnění a uvedla, že s ohledem na závěry uvedené v posudku PK MPSV by měl krajský soud napadené rozhodnutí zrušit. Krajský soud následně provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 17. 4. 2024 a 29. 11. 2024. Zástupkyně žalované navrhl, aby krajský soud s ohledem na závěry posudku PK MPSV napadené rozhodnutí zrušil. Poté dal krajský soud účastníkům řízení prostor ke konečným návrhům a následně postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
24. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými

by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.

25. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
26. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí týkající se invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s obdobím, kdy byla dávka původně přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy odnímaná či snižená dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).
27. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze 29. 11. 2024, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 30. 1. 2025. Krajský soud vyhodnotil posudek ze shora uvedených hledisek, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům. Krajský soud zohlednil i protokol o jednání ze dne 17. 4. 2024.
28. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem dne 17. 4. 2024 i 29. 11. 2024 byli lékaři se specializací v oboru psychiatrie). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace a vyšetření před komisí) a obsahoval požadované náležitosti.

Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudků zpracovaných ve správním řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost důvody pro tuto odlišnost.

29. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 70 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Aby byla jasně stanovena žalobcova diagnóza, odročila PK MPSV první jednání, na kterém byl žalobce vyšetřen, a nechala žalobce vyšetřit psychologem, a to opakovaně dne 15. 8. 2024, 23. 8. 2024 a 16. 9. 2024. Z uvedených psychologických závěrů při zpracování posudku vycházela.
30. Již výše bylo nastíněno, že krajský soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sám žalobce. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
31. Krajský soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Posudková komise zařadila zdravotní postižení žalobce pod kapitolu V., položku 7c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise se neztotožnila s lékařem OSSZ Ostrava a lékařem LPS ČSSZ, že rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce patří do kapitoly V., položky 3d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Celkově tedy pracovní schopnost žalobce poklesla o 70 %. Za zcela zásadní okolnost považoval krajský soud to, že na rozdíl od lékaře OSSZ a LPS ČSSZ posudková komise MPSV žalobce dne 17. 4. 2024 zhlédla, navíc členem této komise byl lékař se specializací v oboru psychiatrie.
32. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce tak krajský soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 29. 11. 2024. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 29. 11. 2024 za stěžejní důkaz o tom, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve třetím stupni invalidity.
33. Napadené rozhodnutí, kterým žalovaná potvrdila prvostupňové rozhodnutí, proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu

věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Žalovaná v napadeném rozhodnutí shledala žalobce invalidním ve druhém stupni invalidity. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 29. 11. 2024, podle něhož žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve třetím stupni. U žalobce trvá invalidita třetího stupně bez přerušení.
35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, náhradu nákladů řízení však nepožadoval. Neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.
36. Žalobci byla ustanovena k ochraně jeho práv podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupkyně z řad advokátů Mgr. Alice Jeziorská, jejíž odměnu a hotové výdaje hradí stát. Soud přiznal výrokem IV. rozsudku zástupkyni žalobce odměnu za zastupování podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), a to ve znění účinném do 31. 12. 2024 pro úkony učiněné do tohoto data a dále v aktuálním znění pro úkony učiněné po 31. 12. 2024 s ohledem na přechodná ustanovení uvedená v § 15 advokátního tarifu (*„a právní služby poskytnuté přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky přísluší advokátu nebo komerčnímu právníkovi odměna podle dosavadních předpisů“*). Odměna za zastupování činí 7 620 Kč, a to za čtyři úkony právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, dvě doplnění žaloby, účast u ústního jednání soudu dne 30. 1. 2025) podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. Dále soud přiznal zástupkyni žalobce paušální náhradu hotových výdajů za čtyři úkony právní služby ve výši 1 350 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu a podle § 9 odst. 5 advokátního tarifu, náhradu za promeškaný čas v celkovém rozsahu dvou půlhodin, výše náhrady činí dle advokátního tarifu, 150 Kč za každou započatou půlhodinu, tedy 300 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu] a náhradu cestovních výdajů osobním automobilem registrační značky X o kombinované spotřebě 6,7 l/100 km (motorová nafta) z Havířova do Ostravy a zpět dne 30. 1. 2025 (celkem 36 km) ve výši 292 Kč v souladu s § 13 odst. 5 advokátního tarifu a vyhláškou č. 475/2024 Sb. Odměna a náhrada hotových výdajů je zvýšena o DPH v zákonné výši a celkem činí 11 570 Kč a bude zástupkyni žalobce vyplacena z rozpočtových prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. leden 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně